

Forfatter: Kierkegaard, Søren

Titel: Udrag fra Kjerlighedens Gjerninger

Citation: Kierkegaard, Søren: "Søren Kierkegaards Skrifter, Bd. 9", i Kierkegaard, Søren: *Søren Kierkegaards Skrifter, Bd. 9*, Søren Kierkegaard Forskningscenteret 2004 , s. 1.
Onlineudgave fra Søren Kierkegaards Skrifter: <https://tekster.kb.dk/text/sks-kg-txt-shoot-ide5a7b74a-573f-4e01-bfac-cabfb22891b4.pdf> (tilgået 19. juli 2024)

Anvendt udgave: Søren Kierkegaards Skrifter, Bd. 9

Ophavsret: Materialet er dedikeret til public domain. Husk dog altid at kreditere ophavsmanden.
[Læs CC0-erklæringen](#)

Men er det at opbygge, aandeligt forstaaet, et saaledes eiendommeligt Tillægsord for Kjerlighed, at det ene og alene tilkommer den? Det kan jo ellers gjælde om et Tillægsord, at der gives flere Gjenstande, som ligeligt, eller om end i forskjellig Grad, dog alle have Adkomst til det ene og samme Tillægsord. Dersom dette er Tilfældet med det at opbygge, saa vilde det være urigtigen saa særligen, som denne Overveielse gjør det, at fremhæve det i Forhold til Kjerlighed, det vilde jo være et Misforstaaelsens Forsøg paa at paadutte Kjerligheden en Anmasselse, som vilde den være ene om eller tilrive sig det, som den deelte med andre - og Kjerlighed er jo just villig til at dele med Andre, da den »aldrig søger sit Eget« (1 Cor. 13, 5.). Dog er det i Sandhed saa, at det at opbygge er udelukkende eiendommeligt for Kjerlighed; men paa den anden Side, denne Egenskab opbyggelig har igjen den Eiendommelighed, at den kan hengive sig i Alt, være med i Alt - just lige som Kjerlighed. Saaledes seer man, at Kjerligheden i denne sin eiendommelige Egenskab ikke afsondrer sig, ei heller trodser paa nogen Selvstændighed og Forsigværen i Række med Andet, men ganske giver sig hen; det Eiendommelige er just, at den udelukkende har den Egenskab ganske at give sig hen. Der er Intet, Intet, som jo kan gjøres eller siges saaledes, at det bliver opbyggeligt, men hvad det saa end er, naar det er opbyggeligt, saa er Kjerlighed med. Formaningen lyder derfor, netop hvor den selv indrømmer Vanskeligheden af at give bestemt Regel, »gjører Alt til Opbyggelse«. Den kunde lige saa gjerne lyde »gjører Alt i Kjerlighed«, og den havde udtrykt ganske det Samme. Det ene Menneske kan gjøre lige det Modsatte af det andet Menneske, men gjøre de hver det Modsatte - i Kjerlighed, saa bliver det Modsatte opbyggeligt. Der er i Sproget intet Ord, som i og for sig er opbyggeligt, og der er intet Ord i Sproget, som jo kan siges opbyggeligt og blive opbyggeligt, naar Kjerlighed er med. Det er derfor saa saare langt fra (ak det er just ukjerlig og splidagtig Vildfarelse), at det at opbygge skulde være Noget, der er enkelte Begavedes *Fortrin*, som Kundskab og Digtergave og Skjønhed og andet Saadant, at lige tvertimod ethvert Menneske ved sit Liv og Vandel, ved sin Adfærd i det Daglige, ved sin Omgang med de Jævnlige, ved sit Ord, sin Yttring burde og kunde opbygge, og vilde gjøre det, hvis Kjerligheden ret var i ham.